

[Ole Vig Jensen]

ning fra 1960, så rigtigt, da man dengang indførte de samfundsfaglige grene i gymnasiet. Både de naturfaglige og de samfundsfaglige grene har haft en betydelig succes, og de fører naturligt frem mod en mængde forskellige nydannelser, og det har vist, at sådanne nyskabelser netop kan have værdi.

Hvis et gymnasielovforslag skulle have taget udgangspunkt i, hvad gymnasiets mange faglærere mener om deres eget fag, kunne vi let have risikeret en meget kraftig udvidelse af timetallet. Det er sagt mange gange, at eleverne på det nærmeste skulle bo på gymnasiet, og måske ikke bare i tre, men måske fire år, hvis vi skulle opfylde de mange udmærkede ønsker, der er kommet frem.

Der er i ministerens forslag tale om en udvidelse, men da valgene først bliver rigtig afgørende i 3. g, vil der stadig efter vores opfattelse i 1. og 2. g være mulighed for at lave gode skemaer. Vi håber i øvrigt, at den lille udvidelse af timetallet vil give mulighed for, at der skabes bedre kontakter til det omgivende erhvervs- og samfundsliv.

Arbejdet med at revidere fagplanerne er allerede i gang, og det er måske klogt i den sammenhæng at opfordre til, hvad man kunne kalde roligt aftræk. Det er vigtigere at justere fornuftigt end at justere hurtigt. Mange af gymnasiets fag har jo allerede fået skabt deres profil og indhold, men vi skal selvfølgelig være klar over, at der i forbindelse med valgfagene på mellemniveau bliver behov for klare meldinger om nye faglige niveauer.

Det er vigtigt, at de ændringer, som ministeren her fremlægger, og som vi vil betragte som justeringer og forbedringer af det eksisterende grengymnasium, bliver ført ud i livet på en afbalanceret og gennemtænkt måde. Vi er tilfredse med dette udspil fra ministeren. Der er på en række punkter ikke store forskelle mellem dette og tidligere forslag, som Socialdemokratiet jo også har været opmærksom på. Men alle ved jo, at selv den lille forskel kan være yderst afgørende, og vi finder, at der med dette forslag er skabt fornuftige forudsætninger for et velfungerende grengymnasium i 1990'erne. Det er ikke gymnasiet til år 2000, vi her laver – det ville formentlig ikke være forsvarligt – men vi håber, at vi nu har forberedt 1990'ernes gymnasium.

Vi går ind i et konstruktivt udvalgsarbejde og skal meget opfordre såvel Socialdemokra-

tiet som SF, der tidligere har deltaget i forhandlingerne, til at genindtræde. Der er et godt grundlag at drøfte på.

Bente Juncker (CD):

Helt fra slutningen af 1960'erne har man i gymnasieverdenen diskuteret, at nu skulle der justeres. Dengang var idealet bl.a. det gymnasium, der var i Sverige. Det lykkedes heldigvis ikke. Derfor har mange i gymnasieskolen vel nærmest haft den opfattelse, at der aldrig kom en gymnasiejustering.

Nu er justeringen her, og den ligger fjernt fra de svenske ideer. Justeringen er skabt af et ikke-socialistisk Danmark, og det er vi glade for i CD. Jeg skal i den forbindelse også sige tak til Det Radikale Venstre, som har været med til dette arbejde.

Det har for CD været afgørende, at studentereksamen var såvel studieforberedende som almindendannende, ligesom at niveauet blev fastholdt.

For CD har det været væsentligt at bevare gymnasiets struktur med to klart definerede linjer, en sproglig og en matematisk linje, to linjer med hver deres særpræg. Linjedelingen er ikke nogen tilfældighed, men skal ses i sammenhæng med en lang videnskabelig tradition, hvor vi på den ene side har de naturvidenskabelige og på den anden side de sproglige/humanistiske fag.

For CD har det også været afgørende, at fysik og matematik får den altdominerende status, og at undervisningen kan honorere nogle specielle krav om discipliner, som er særegne for netop den matematiske linje. På den sproglige linje betyder latin tilsvarende, at eleverne stilles over for krav om faglige discipliner, som er til gavn for undervisningen på højt niveau i den øvrige sprogundervisning og for fordybelse i de humanistiske fag på højt niveau.

Med latin som obligatorisk fag sørges der for, at den historiske forbindelse ikke kappes, men bevares. Jeg har i den forbindelse noteret mig, at latinlærerne er blevet noget bekymrede over, at der kun er 3 timer om ugen til rådighed i 1.g. Nogle lærere mener ligefrem, at faget bliver udslettet. Jeg kan for CDs vedkommende forsikre, at det er ikke meningen, og jeg kan sige, at det er en problemstilling, som vi meget gerne vil se på.